

چهار روستای مرزی تحت کنترل باکو

«شاهین مصطفی اف» معاون نخست‌وزیر جمهوری آذربایجان در بیانیه‌ای اعلام کرد که سرویس مرزی دولت باکو کنترل چهار روستا در مرز با ارمنستان را در اختیار گرفته است. در این بیانیه آمده است که امروز سرویس مرزی جمهوری آذربایجان کنترل روستاهای باغانیس آیریم، اشقی آسکیپارا، خیمیرلی و قیزل حاجیلی در منطقه قزاق را در اختیار گرفته است. به گفته دفتر مطبوعاتی نخست‌وزیر جمهوری آذربایجان، این چهار روستا که ۶۵۰۰ کیلومترمربع مساحت دارند در راستای تجدید حدود مرزی ۱۲/۷۰۰ کیلومترمربعی به باکو بازگشته‌اند. شورای امنیت ملی ارمنستان اعلام کرد که از روز گذشته باکو و ایرون نظامیان خود را از سه روستای مرزی در منطقه تاووش در خط مرزی مابین دو کشور خارج می‌کنند و آن را به نیروهای گارد مرزی می‌سپارند. واگذاری این چند روستا به باکو موحی از اعتراضات را در ارمنستان علیه دولت به راه انداخته است. معترضان خواستار استعفای نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر ارمنستان هستند که تصمیم به واگذاری چندین روستای مرزی به جمهوری آذربایجان گرفته است.

در ماموریت ناتو شرکت نمی‌کنیم

روز گذشته «ویکتور اوربان»، نخست‌وزیر مجارستان تأکید کرد که مجارستان هیچ برنامه‌ای برای مشارکت در اقدامات ناتو که می‌تواند کشورهای عضو این ائتلاف نظامی را به درگیری با اوکراین بکشاند و منجر به رویارویی مستقیم با روسیه شود، ندارد. به گفته نخست‌وزیر مجارستان، بروکسل در حال برنامه‌ریزی‌های نظامی با «نیروهای ضربتی است که بر روی روش‌هایی برای مشارکت ناتو در این جنگ [اوکراین و روسیه] کار می‌کنند.» اوربان گفت: «مجارستان با این موضوع مخالف است. دولت به شدت [بر روی این مسئله] کار می‌کند که چگونه از شرکت در جنگ اجتناب کند و در عین حال عضو ناتو باقی بماند.» وی با بیان اینکه بروکسل از این موضوع آگاه است و حتی مجارستان را کشوری «غیرمشارکت‌کننده» می‌خواند، افزود که بوداپست در حال ارزیابی مجدد نقش خود در ناتو است. به گفته اوربان این کشور نه‌بودجه اختصاص می‌دهد، نه سلاح به کی‌کی‌اف می‌فرستد و نه اجازه می‌دهد از خاک خود برای ذخیره سلاح‌های ارتش اوکراین استفاده شود.

دیدار برای احیای مذاکرات آتش‌بس

وب‌سایت آکسیوس گزارش داد که ویلیام برنز، رئیس سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) برای از سرگیری مذاکرات آتش‌بس و مبادله اسرا به اروپا سفر خواهد کرد. براساس این گزارش، رئیس سازمان سیا (دیوید بارنیا)، رئیس موساد و «شیخ محمدبن عبدالرحمن آل ثانی»، نخست‌وزیر قطر دیدار و درباره پیشبرد مذاکرات مبادله اسرا گفت‌وگو خواهد. هر چند که در این گزارش نام کشور اروپایی که این دیدار انجام خواهد شد، نیامده است. آکسیوس به نقل از مسئولان رژیم صهیونیستی افزود که مقامات این رژیم برای پیشبرد مذاکرات پیشهاد جدیدی دارند که شامل عقب‌نشینی این رژیم از برخی از مواضع خود از جمله درباره شمار اسرای زنده‌ای که آزاد خواهند شد و نیز آتش‌بس دائمی در غزه در مرحله دوم توافق احتمالی است. در مذاکرات پیشین، رژیم صهیونیستی با موضوع برقراری آتش‌بس دائمی در غزه مخالفت کرده بود.

کشتریانی، احتمالاً بسیاری از محدودیت‌های جدیدی را که پکن ممکن است برای تایوان اعمال کند، در نظر می‌گیرند. شرکت‌های چندملیتی پیش‌تر سابقه نگران‌کننده‌ای ناشی از اقدامات تقابلی جویانه با پکن داشته‌اند. برای مثال، شرکت‌های ژاپنی و کره جنوبی، برای سال‌ها قوانین تبعیت از هشداری پکن را در خصوص پروازهای تجاری که بر فراز تنگه تایوان انجام می‌دهند، به تعویق انداخته‌اند.

تغییر اساسی

اگر ایالات متحده و تایوان به‌طور محدود بر «پنجره دیویدسون» متمرکز شوند، تصمیماتی اتخاذ خواهند کرد که با انتخاب‌های استراتژیک محتمل‌تر چین مطابقت‌چندانی ندارد. سرمایه‌گذاری در تولید مهمات دقیق هدایت‌شونده و استقرار تعداد زیادی از کشتی‌ها و هواپیماهای جنگی ایالات متحده در آسیا با اقدامات چینی‌ها برای ماندن در ذیل آستانه حمله نظامی به تایوان، مطابقت ندارد. به‌طور مشابه، اقدام تایوان برای برخورداری از سخت‌افزارهای نظامی پیشرفته مانند زیردریایی‌ها و جت‌های جنگنده و آموزش‌های پیشرفته نظامی با هدف تمرکز بر دفع تهاجم چین، مانع از اعمال کنترل خرنده چین از طریق تاکتیک‌های غیرکشنده نخواهد شد. در عوض، تایوان باید با ایجاد مناطق حائل که از حریم هوایی، دریایی و اقتصاد این کشور محافظت می‌کند، نقش آفرینی فعالانه‌ای در عقب‌راندن تجاوز چین برعهده بگیرد. توجه به عملیات منطقه خاکستری چین به تنهایی کافی نخواهد بود. تایوان از تمرکز بر سرمایه‌گذاری‌های دفاعی خود و قابلیت‌های دریافت‌شده‌های اولیه و دستیابی به حسگرهای پیشرفته‌تر زمینی و دریایی برای شناسایی و نظارت بهتر بر حضور هواپیماها و کشتی‌های چینی در حریم هوایی و آب‌های مجاور، سود خواهد برد. تایوان همچنین باید ناوگان بزرگی از پهپادهای هوایی و دریایی ارزان قیمت بسازد تا بتواند از عملیات‌های نظارتی در مناطق دورافتاده پشتیبانی کرده و با هزینه معقول به مقیاس سرسام‌آور تهاجمات چین، پاسخ دهد. تایوان همچنین باید گارد ساحلی خود را توسعه دهد تا با باطاعت بیشتری علیه فعالیت‌های گارد ساحلی چین اقدام کند. تاپیه‌گام‌های اندکی در این مسیرها برداشته است، اما برای مقابله با چالش‌های ناشی از تشدید کمپین چین حرکت بسیار کندی دارد. تایوان باید به سرعت هزینه‌کرد خود را برای توسعه قابلیت‌های بومی افزایش داده و هرگونه کمک مالی نظامی خارجی از سوی ایالات متحده را بر روی توسعه این نوع سیستم‌ها متمرکز کند.

در حوزه اطلاعاتی، تایوان باید سیستم‌های ارتباطی خود را توسعه دهد و نیروی کار پیشرفته‌تری در زمینه دفاع سایبری آموزش دهد. مهم‌تر از آن، تایوان باید تلاش‌های خود را برای توسعه و تنوع بخشیدن به خدمات و زیرساخت‌های ارتباطی ماهواره‌ای برای دفاع در برابر حملات سایبری چین به شبکه‌های اطلاعاتی و کابل‌های اینترنتی زیردریا سرعت بخشد. پیش از این، تایوان قراردادی را با بوتلست امضا کرده است اما باید گام‌های بیشتری برای افزایش پهنای باند ماهواره‌ای در کوتاه‌مدت بردارد.

نقش واشنگتن در استراتژی منطقه حائل تایوان بسیار مهم خواهد بود. در ماه آوریل، کنگره ۲ میلیارد دلار برای کمک‌های دفاعی کشورهای اقیانوس هند و اقیانوس آرام در نظر گرفت، اما نحوه تخصیص این پول هنوز مشخص نیست. ایالات متحده باید بخشی از این بودجه را برای تقویت قابلیت‌های نظارتی و اطلاعاتی هوایی و دریایی تایوان و ناوگان هواپیماهای بدون سرنشین و ناوگان دریایی و زمینی تایوان استفاده کند. واشنگتن همچنین باید نقش گسترده‌ای برای گارد ساحلی ایالات متحده در تنگه تایوان و اطراف آن در نظر بگیرد. در حال حاضر، نیروهای گارد ساحلی ایالات متحده در مناطق انحصاری اقتصادی متحده ایالات متحده مانند ژاپن و فیلیپین گشت‌زنی کرده، بر رعایت قوانین بین‌المللی دربانوردی نظارت می‌کنند و با شرکای منطقه‌ای مانور برگزار می‌کنند. گسترش مأموریت گارد ساحلی آمریکا در آب‌های نزدیک تایوان، گشت‌زنی در نقاط ماهگیری اطراف تایوان با هدف اطمینان از دسترسی و حمایت از حفاظت از منابع، می‌تواند تلاش‌های چین برای کنترل این مناطق را محدود کند. استفاده از کشتی‌های گارد ساحلی در مقایسه با بکارگیری نیروی دریایی ایالات متحده در این آب‌ها تنش کمتری ایجاد می‌کند و با سیاستی که هدف آن حفظ وضعیت شکننده است، هم‌خوان‌تر است.

در نهایت، ایالات متحده باید با شرکت‌های چندملیتی برای حمایت از منطقه حائل اقتصادی تایوان گفت‌وگو کند. به‌ویژه شرکت‌هایی که کالاهای را از طریق دریا و هوا به تایوان می‌فرستند. یک گروه بین‌سازمانی از وزارتخانه‌های دفاع، امنیت داخلی و وزارت خارجه باید کانال‌هایی را برای ارزیابی ریسک‌های نوظهور و به اشتراک گذاشتن شاخص‌های هشدار اولیه با رهبران شرکت‌های بزرگ چندملیتی، صادرکنندگان و بیمه‌گران ایجاد کنند. این اقدام باید در یک محیط خصوصی انجام شود تا برنامه‌ریزی اضطراری تسهیل شده و حمایت دولتی و نظامی برای این شرکت‌ها فراهم شود تا این شرکت‌ها بتوانند آمادگی‌های لجستیکی و مالی را صورت دهند و دسترسی تایوان به بازارهای جهانی را تضمین کنند.

اگر بپذیریم که بهترین راه برای پیش‌بینی آینده، نگاه کردن به گذشته است، آن‌وقت باید گفت که ایالات متحده و تایوان باید به همان اندازه که بر جلوگیری از تهاجم آشکار به تایوان تمرکز می‌کنند، روی توسعه استراتژی‌هایی برای جلوگیری از تحت‌انقیاد قرار گرفتن تدریجی تایوان تمرکز کنند. اگر واشنگتن نتواند نگرش یک‌جانبه خود را تغییر دهد، ممکن است تأثیرش در دفاع از تایوان را از دست بدهد چراکه به تدریج تحت کنترل خرنده چین قرار خواهد گرفت.

مترجم: آر یاصدیقی

تهاجمی چین در قبال تایوان که تاکنون از سوی ایالات متحده و متحدانش صورت گرفته است، تأثیر زیادی در منصرف کردن چین در پیگیری این سیاست نخواهد داشت. ساختن پایگاه‌های نظامی در جزایر مورد مناقشه اسپرانتلی در دریای چین جنوبی، بیرون راندن فیلیپین از جزیره اسکاربرو شول و تضعیف تلاش‌های ویتنام برای توسعه میدان نفت و گاز دریایی از طریق مسدود کردن دسترسی فیزیکی هانوی به این میدان، از جمله موفقیت‌های کوچک چین است که حاصل شده و این موفقیت‌های کوچک، کنترل چین را افزایش داده و اعتماد این کشور به ظرفیت خود برای افزایش گسترده این تلاش‌ها را بیشتر می‌کند.

البته دنبال کردن استراتژی منطقه خاکستری مستلزم پذیرش خطرانی نیز هست. چین باید زمان و میزان فعالیت‌های تهاجمی خود را به دقت تنظیم کند تا از واکنش‌های متقابل واشنگتن و متحدان منطقه‌ای اش ممانعت کند. اقدامات چین برای محدود کردن یا قطع جریان‌های حیاتی آذوقه، سوخت یا اطلاعات به تایوان، به شکل ویژه‌ای، خطر واکنش‌های متقابل از سوی ایالات متحده را به‌دنبال دارد. اما رویکرد منطقه خاکستری مزایای مشخصی را نیز در اختیار چین قرار می‌دهد، پکن می‌تواند در فعالیت‌های خود علیه تایوان به شدت به نیروهای مجری قانون و دارایی‌های غیرنظامی خود تکیه کند، اما ایالات متحده فاقد نیروهای دریایی غیرنظامی مورد نیاز برای پاسخگویی مشابه به چین است. واشنگتن ممکن است به سمت اقدامات متقابل اقتصادی یا دیپلماتیک روی بیاورد، اما این اقدامات نمی‌تواند مستقیماً دستاوردهای فیزیکی و عملیاتی چین را معکوس کند و بعید است هزینه‌های کافی برای تغییر مسیر را به چین تحمیل کند.

ایالات متحده در هماهنگی مؤثر با متحدان و شرکایش برای جلوگیری از اقدامات تهاجمی‌تر چین در منطقه خاکستری تلاش کرده است. تا زمانی که پکن مستقیماً مانع از جریان ترافیک تجاری از طریق تنگه تایوان نشود، بیشتر کشورها احتمالاً نقش آفرینی زیادی نخواهند داشت. برخی از بازیگران خارجی، از جمله همسایگان منطقه‌ای چین و نهادهای تجاری مانند شرکت‌های

گشت‌های گارد ساحلی ویژه‌تر که بخش‌های بزرگ‌تری از تنگه تایوان را پوشش می‌دهند یا با اعمال تعرفه‌های گمرکی و یا اقدامات قرنطینه‌ای برای محدود کردن تبادلات تجاری تایوان، به تنگ‌تر کردن حلقه محاصره ادامه دهد. برای مثال، این عملیات‌های احتمالی شبیه به فعالیت‌هایی خواهد بود پکن پیش‌تر در اطراف جزیره کینمن انجام داده است. چنین اقداماتی از نظر عملیاتی یا قانونی به منزله محاصره تایوان نیست، اما به اهداف مشابهی دست می‌یابد و گزینه‌های مورد نظر چین را برای انجام یک کارزار جامع‌تر و کشنده‌تر در آینده حفظ می‌کند.

ریسک کمتر، پاداش بیشتر

از آنجایی که ژنرال دیویدسون ارشدترین افسر ارتش ایالات متحده در اقیانوس هند و اقیانوس آرام بود، به لطف افزایش نگرانی جامعه امنیت ملی ایالات متحده در مورد سرعت مدرنیزاسیون ارتش چین، «پنجره دیویدسون» به سرعت توسط سیاستگذاران و رهبران نظامی ایالات متحده به‌عنوان یک امر جزئی پذیرفته شد. اما تعدادی از عوامل، احتمال تهاجم نظامی آشکار چین را نسبت به یک کمپین تجاوز با شدت کم، چه قبل از سال ۲۰۲۷ و چه در آینده، کمتر می‌کند. حزب کمونیست چین اتحاد با تایوان را به هدف گسترده‌تر «جوان‌سازی ملی» تا سال ۲۰۴۹ مرتبط کرده است، اما خود شی جین‌پینگ، رهبر چین، در مورد معنای چنین اتحادی مواضع مبهمی ابراز داشته است. چین می‌تواند بدون انحراف از سیاست بلندمدت خود در قبال تایوان، جدول زمانی خود را فراتر از پنجره دیویدسون پیش ببرد.

توانایی‌های چین به دلیل فقدان تجربه رزمی در چندسال گذشته و اعتماد پایین به توانایی‌اش برای انجام عملیات مشترک آبی-خاکی، با محدودیت‌هایی مواجه شده است. تا زمانی که اقدامات قهرآمیز پکن در گسترش کنترل پکن بر تایوان مؤثر باشد، چین احتمالاً به همین مسیر در فرسایش تایوان ادامه خواهد داد. چراکه این مسیر، مسیری است که چین با طلی کردن آن می‌تواند با خرج کردن کسری ناچیز از هزینه تهاجم آبی-خاکی به تایوان، دستاوردهای بیشتری داشته باشد. پاسخ ملایم به استراتژی